

[Pelle Voigt]

300 mill. kr. Men så holder glæden også op, for det, der er tilbage, har ingen nogen gavn af. Tværtimod. Der er stadig væk tale om forringelser, der rammer de mennesker i dette samfund, som har dårligst råd.

Især er én ting i de forslag, der er tilbage, og som ser ud til at blive vedtaget, stærkt bekymrende: at man nu er begyndt at føre sparepolitik gennem nedskæringer i den almennyttige kvota. Jeg er bange for, at hvis man fortsætter ad den vej, er det kun begyndelsen, vi ser i dag. Herefter vil man også i fremtiden prøve at ændre boligstrukturen i Danmark ved at lægge større vægt på private andelsboliger til dem, der, som hr. Kaj Poulsen var inde på, har råd til at betale et indskud på 80.000 kr., og gennemføre endnu flere besparelser på den almennyttige kvota.

Det var med en vis beskæmmelse, at jeg oplevede centrum-demokraternes ordfører i en debat i Radiotingsret for nylig true med yderligere besparelser på den almennyttige kvota, hvis man ikke var i stand til at komme igennem med besparelser op til de 600 mill. kr. på andre måder. Jeg er alvorligt nervøs for, at der nu er lagt op til en fuldstændig kovending i centrum-demokraternes politik på dette område. Vi har indtil i dag ikke fået svar på, hvor langt centrum-demokraterne er villige til at skære den almennyttige kvota ned. Er der overhovedet en grænse? Er der ikke sket en fuldstændig vending i centrum-demokraternes politik her ganske kort tid efter, at man indgik aftale om at hæve den almennyttige kvota?

Det er ikke nogen hemmelighed – og det kan man også se af det ændringsforslag, vi har fremsat til lovforslag nr. L 52 – at vi i SF mener, at den eneste sikre og rimelige måde at få gang i beskæftigelsen inden for byggeriet på – til gavn for dem, der mangler en bolig og ikke har råd til at betale 80.000 kr. i indskud – er ved ikke alene at fastholde, men så vidt muligt at udbygge den almennyttige kvota for at opveje det katastrofale fald, der i øvrigt er sket inden for byggebranchen.

Jeg skal sige, at vi i SF med stor interesse har læst betænkningens bidrag fra fremskridtspartiet, og vil her pege især på to områder. Det ene område er, at fremskridtspartiet gør sig til talsmand for, at det offentligt støttede byggeri bliver udført på den billigste måde gennem licitationer, enten åbne eller indbudte. Det samme synspunkt gør socialdemokra-

tiet sig til talsmand for i sit betænkningens bidrag til lovforslag nr. L 53. Det synspunkt er vi i SF enige i. Der skal være en ligestilling på dette område, og det er glædeligt og interessant at konstatere, at der er et flertal i folketingsret for sådan en ordning.

Det andet interessante punkt i fremskridtspartiets betænkningens bidrag er forslaget om en ophævelse af Grundejernes Investeringsfond. Nu har boligministeren lovet at komme med et forslag, der vil lette udbetalingen fra Grundejernes Investeringsfond, men i forbindelse med det forslag, som vi beder boligministeren bekræfte vil komme meget hurtigt, synes jeg, det vil være interessant at få konstateret, om der ikke også her kan samles et flertal for at løsgøre disse midler og få dem bragt ud til gavn for beskæftigelsen i byggefagene. Vi kan stadig væk ikke se nogen fornuft i yderligere henlæggelser i Grundejernes Investeringsfond. Vi er meget enige med fremskridtspartiet i, at midlerne snarest muligt og i så stort omfang som muligt bør realiseres og bruges til at sætte beskæftigelse i gang.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Nu følger hr. Pelle Voigt tilsyneladende ivrigt med i Radiotingsrets debatter. Hvis han fulgte lige så godt med i boligudvalgets møder, ville han vide, hvor langt CD ville gå ned i almennyttige boliger. Det blev nemlig sagt helt klart: vi ville acceptere, at der skulle bygges 9.000 boliger fra 1984.

Thorndahl (FP):

Det vil nok være en overdrivelse at påstå, at man er blevet stakåndet eller overvældet af dette boligpolitiske udspil fra regeringen. Vor boliglovgivning bliver jo bestemt heller ikke mere forenklet og overskuelig, når disse fem lovforslag eller måske snarere det, der er blevet tilbage af dem, er blevet gennemført. Jeg skal derfor meget kraftigt opfordre boligministeren til som det allervæsentligste af sine nytårsforsætter virkelig at få gjort en indsats for at få gjort boliglovgivningen forenklet, overskuelig og administrerbar i løbet af 1983.

Mit parti vil meget gerne aktivt bidrage hertil. Men skal en så stor opgave lykkes, forudsætter det imidlertid også den fornødne